

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XXIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

- multo magis verū erit hoc, q̄ modus adiectus legato per heredes illius adimpleri valeat, quia t̄ plus vitiat conditio, quam modus, ut voluit Alex. in l. impossi-
 52 lis, ff. de verb. ob. & ad propositum dicit Bal. in l. si plu- res in ante pen. col. in verli. in super quarit Petrus. C. de conditio. in tert. q̄ q̄n modus adiectus legato est ta- lis, qui de facto possit adimpleri per heredes legatari-
 53 rij, ad eos transit legatū, & modus. ¶ Nō obstat tex. in l. legatum. C. de cond. in ser. vbi per mortem legatarij dicitur deficere conditio, & legatum, quia r̄ndetur il- lum loqui de conditione, cuius implementum transi- re non potest ad heredes legatarij, ut est conditio illa, lego tibi centum, si nupseris Titio, nam per mortē Ti-
 54 rij deficit cōditio, & cōsequenter cōditio adimpleri nō pōt per heredem, ut de se patet, & probatur ex ijs, quae voluit Bal. in d. l. si plures in antepen. col. in prin. ¶ Vltimo non dicit, q̄ ex quo legatarij viuo Alexan-
 55 dro sciuerunt legatum sibi factum, & conditionem adimplere potuerunt, ipsi imputadū est, & ideo quo ad ipsos conditio haberi dēt pro defecta. l. hanc conditio-
 56 la 2. ff. de cond. & dem. & facit id q̄ voluit gl. in c. vnico, ne sede vacan. in 6. Cyn. & Bal. in l. si plures in 5. q. C. de cōditio. in ser. Quia pro r̄sione dici pōt, q̄ le-
 57 gatarij nō habuerunt notitiam de ipso legato, vel sal- tem de conditione adiecta legato, nisi post mortem Alexandri quibus in hoc credendū est. Secundo po-
 58 sito, quod etiam sciuerunt legatum, & conditionem, ex quo nec expresse, nec tacite dicitur adiectum tem-
 59 pus, infra quod esset adimplenda conditio, quando-
 60 cunq; & semper ad finem cōsequendi legatū potuit conditio impleri. l. conditionem. ff. de cond. & dem.
 61 ¶ Et ideo in hoc articulo Cyn. in d. l. si plures in 5. q. C. de condi. in ser. in fi. 3. col. post Petrum distinguit, q̄ aut tempus est taxatum, & vltra illud tempus con-
 62 ditio impleri non pōt, & hic nō est casus noster, aut tem-
 63 pus non est taxatum, infra q̄ debeat impleri cōditio, & tunc si conditio est adimplenda non per legatariū,
 64 sed per alium, vel alios, q̄n cūque potest adimpleri, & semper debetur legatū, quandoq; cōditio erit impleta, d. l. conditionum & iste est casus noster, quia
 65 conditio erat adimplenda nō per legatarios, qui nul-
 66 las habebant rationes cum Alexandro, sed per Alex-
 67 andrum, & alios de Frescobaldis: Aut conditio erat
 68 adimplenda per honoratum, & legatarium, & pote-
 69 rat adimpleri sine onere, & sumptibus, & tunc con-
 70 ditio debet adimpleri, cum ipse legatarius potest, alio-
 71 quin habetur pro defecta, & ita procedat cōtrarium,
 72 ut in d. l. hanc conditio, si vero non poterat adimpleri
 73 sine onere, & sumptibus, & tunc non est statim adim-
 74 plenda, sed differri, & deliberari semel, & iterum dēt l.
 75 hanc cōditio la. ff. de cond. & dem. l. si quis ita. ff. de he-
 76 redib. inst. l. j. de cura. bon. dand. sed in casu nostro cō-
 77 ditio adiecta nō erat facilis, nec sine onere, & sumpti-
 78 bus poterat adimpleri, ergo potuit quandoq; im-
 79 pleri. Et ex praedictis omnibus etiam apertissime col-
 80 litur, q̄ testes sup articulis productis à parte aduer-
 81 sa non sunt examinandi, t̄ quoniam & si probarent
 82 p̄nta in capitulis, t̄n talis probatio nō prodesset par-
 83 ti aduersae ad victoriam, & frustra fit, quod factū non
 84 releuat. l. hanc stipulatio. §. diuus. ff. ut lega. nom. cauea.
 85 l. aliquando. §. sub conditione. ff. ad velle. ca. 2. & ibi
 86 Jo. And. extra de probatio. Reliqua suppleat excellen-
 87 tia do. ac iustissimi Iudicis. Laus Deo.

S Y M M A R I U M.

- 1 Ablatiui absoluti conditionem continent, & suspensiuam n. 19.
- 2 Donec quosq; quandū, & similes dictiones conditionem faciunt resolutiuam, & quando, & num. 20.
- 3 Et adiecta legato, seu dispositioni seruitutis personalis, ut est usus fructus, ipso iure extinguunt, & resoluunt, si conditio defecerit,

vel impleta non fuerit.

- 4 Mulier usufructuaria relicta, ea dotes suas nō repetit, nec dotes suas nō repetierit, quā primū repetit, ipso iure usufructus cadit, fructusq; oēs à die contrahendi repēti-
 5 Vxor, cui fuit factum legatū, donec dotes suas nō repetierit, nō primū, p̄e dō illas extrajudicialiter, & si l̄tē p̄-
 6 tionem accipiendo: Nec si ad commodum filij heredis, & eius consensu illas exigi fecerit n. 7. Contra n. 15. & 16.
 7 Conditiones voluntariae sunt formaliter, & proprie causa nō important, sed solum quoad verba, & ideo in huius-
 8 ditione mens potius, & effectus, quam verba attendenda.
 9 Alienatio propter necessitatem alicui alieni contra mō-
 10 toris facta non videtur.
 11 Haeredes ea, quae pro satisfaciendo creditoribus hereditaria fuerunt, tanquam vultu gestā rata habere dō-
 12 tro testatio facta à matre filij heredis negotia gerentem
 13 dest quo ad iura sua, maxime si filius profectionem
 14 Vxor, cui aliquid à marito legatum sit si non transigat
 15 da vota, neque dotes suas exegerit, cedendo iura mar-
 16 bus, legatum non amittit: quod declaratur n. 25.
 17 Dos repeti quando dicitur.
 18 Filio, non obstante relicto usufructus omnium bonorum
 19 tre uxori, aut alteri facto, integra legitima debet.
 20 Alienatio rei dotalis fito tantū, & nō satisfaciendo p̄p̄-
 21 missum offert damnum.
 22 Vxor, cui fuit factum legatum, ea non repetit, & tamen
 23 petierit dotes suas, legato priuatur, etiam si sub herede p̄-
 24 mente, & sciente dotes recipiat.
 25 Legatū cōditionale non dēt legatarij, nisi cōditio cō-
 26 ditio negatiua potestatiua quomodo adimpleatur.
 27 Cautio Mutiana ad quid, & propter quid iura introducta
 28 non praestita quid operetur.
 29 Notarius à sponte dante salarium accipiens in personā
 30 Legatum factum uxori, ea nō repetente dotes suas, & tamen
 31 res suas non repetierit, sub duplici conditione negatiua
 32 sp̄nsuā, & altera resolutiua factum dicitur, & quā
 33 quomodo uxori dicitur acquisitum.
 34 Legatū cōditionale non dēt legatarij, nisi cōditio cō-
 35 euentu ipso iure resoluti: Secus est in conditione p̄p̄-
 36 21 Legatum esse conditionale, & esse purum ex cunctis cō-
 37 ditionis resoluendum, differunt.
 38 Legato facto sub cōdōne negatiua potestatiua, si Legatarij
 39 tionē mutanā, & eo mō, quo de iure p̄t, cōdōne nō p̄p̄-
 40 ctus, quos de facto percipit, heredes, seu sub herede p̄-
 41 23 Testatore relinquire uxorem usufructuaria uxorem
 42 r̄t, si, & donec dotes suas non repetierit, & illi mōdō
 43 bonis testatoris creditoribus solueret, vxor de bonis sua
 44 bus, illa ad hunc effectum alienando, solvere non potest
 45 testator debita solui simpliciter mandaret.
 46 Haeres iudicialiter sine dolo procedendo iudicialiter p̄p̄-
 47 Secus extrajudicialiter contrahendo.
 48 Interpretatio ea in dubio fit, q̄ mēti, & volūtatē testatoris
 49 Cedere actiones, & exigere differunt.
 50 Dos in pecunia cōstituta data marito, & in iura illius & p̄-
 51 tem in dñio viri esse dē, & post solutū maritum uxorem
 52 29 Qualitas in actu requisita debet cum ipso actu p̄p̄-
 53 rerum sufficit.
 54 Qualitas subiectum, cui adijcitur, restringit.
 55 Fundamentum intentionis sua semper probandum.
 56 31 Conditiō dotis non repetenda legato uxoris adiecta p̄p̄-
 57 32 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 58 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 59 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 60 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 61 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 62 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 63 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 64 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 65 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 66 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 67 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 68 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 69 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 70 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 71 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 72 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 73 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 74 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 75 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 76 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 77 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 78 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 79 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 80 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 81 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 82 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 83 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 84 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 85 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 86 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 87 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 88 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 89 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 90 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 91 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 92 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 93 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 94 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 95 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 96 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 97 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 98 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 99 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-
 100 p̄tā facta, & partim non, an faciat legatum pro parte im-

E P I T O M E.

VXOR relicta à marito usufructuaria cen-
 bonorum, ipsa stante vidua, & vitam viduam
 nestā seruante, & dotes suas non repetente, & c.
 dotes suas non repetierit, cū onere solutū dō-
 testatoris omnia debita ipsius testatoris, & lega-
 tō facta, & vxor ipsa conditionē p̄dictā salte p̄-

cautione non adimpleuit, ei usufructus reliquus
relinquitur. Et si eadem crediti sub nomine testato-
ris pro restitutione dotium ipsius uxoris
exegit, seu alienauit pro satisfactione debi-
torum eius attentione de voluntate filij hñdis in
q. ex huiusmodi exactione, & alienatione
p. matrimonialquod praeiudici fieri quoad lega-
tus usufructus, & dotes suas integras, ipsa vxor, tan-
quam voluit testatoris, nō pro parte solum
dotes exegit, seu alienauit, sed in totū a pradi-
cato usufructus cecidisse dicitur, qā post mor-
tem hñdis debetur substitutis vnā cū fructibus
maritis eiusdem filij perceptis.

CONSILIVM XXIX.

SERVATO ordine dubiorū, quæ in fa-
cti narratione pposita, & descripta reperio,
Primum est, Viriū domina Magdalena, q ab
Alexandro marito usufructuaria, ipsa stare
vidualē, & honestā seruante, & dotes suas
habere, & donec dotes suas nō repetierit, oīum
bonorū usufructuaria fuit, cū onere tñ soluendi de bonis di-
cat. Et omnia debita testatoris, & legata in testō
p. satisfactione aliquorū debitorū, vt affe-
rentur hñdis creditū, quod erat super monte
dequoduoie dicti testatoris p restitutione do-
tium Magdalene de volūte filij hñdis institu-
tum, illud alienauerit, ab usufructu sibi lega-
to. Hanc qñē in diuersis locis a scribē
testamentariū inueni, sed diuersimodē, vt colligitur
ex verbis Ang. & Pau. de Cast. in Lamplius non pe-
ti. Bal. in l. j. C. de leg. & Pau. Cast. etiā
in Christi noīe amen, legatū pradictū in
testamentis aut declaratione prius sciendum est q
usufructus dictę dñę Magdalene factum
est, sed sub diuersis pditionibus copula-
tum. Primo innuit verba illa ablatiui abso-
lutę vidualē, & vitā vidualē, & honestā seruante,
quæ non nō repetere, q verba ablatiui ab soluti cō-
iungunt lā testore ff. de p. & dem. Bar. in l. j. eo.
quod hoc ē p. ex illis verbis, & donec dictas
dotes repetierit, qā istę dictiones donec, quo-
modo, & similes pditionē faciunt, vt notabili-
ter l. p. seuerinā §. fidei cōmissa ff. de p. & de-
clar. in prin. ff. de seruit. n. gñali, quicquid dixerit gl.
in l. i. C. de leg. qñ. vt colligit ex verbis Bar. in d.
de p. & dem. in l. 4. col. cū seq. vbi pulchre distin-
guuntur dictiones ad limitationē dispositionis
complexe apponuntur, vt dispō daret, & resoluat p
restitutionē casus, seu facti, tūc pditionē faciūt reso-
lutā, quæ si fuit adiecta legato, seu dispōni seruitu-
tibus, vt est usufructus, dñ ipso iure dispōnem
extinguere, & resoluerē, si illa defecerit, &
etiam minime fuerit. Ambiguitatē C. de vusu. vt
in l. i. Bar. in d. l. j. in 5. col. & et in l. si filius §. qñ
in l. i. Bal. in l. i. C. de leg. & hic vñ casus noster, in quo si
Magdalena defecerit, ex eo, qā dotes suas, du-
taxat, exegerit, vel petierit, proculdubio erit
p. ipsam ab usufructu sibi relicto a die, quo
defecerit, cecidisse, cū ipse usufructus a die petitiō-
is, & ex quo iure extinctus, & resolutus p pradicta
causā, quæ voluit Pau. de Cast. loquens de con-
ditione ex illis dictionibus, donec, quam-
vis in l. i. in fin. j. col. C. de leg. dicat, quod istā di-
ctionem principaliter denotant tempus, & secundario
conditionem, vt dicitur de dictione cum, & probatur

in d. l. j. iunctis nō. per Bar. in d. l. j. in 3. col. tñ debet in-
telligi, vt collit ex ijs, quæ voluit Bar. in d. l. j. in 5. col.
pditionē videlicet ipso iure extinctiā, & resolutiā
importare, qñ illa dispōni usufructus adiecta reperit,
vt fuit in casu occurrēt. Quo fit, q vt ipsa dñā Magda-
lena abinde citra, quo ipsa puenit volūte testatoris
dotes suas exigēdo, cogi possit ad restituendū fructus,
& redditus bonorū hñditatis, quos a die puentionis p-
cepit. arg. l. hñres meus §. q pōt, & ibi Bar. ff. de p. &
dem. l. cū filius §. qui mutianā ff. de leg. 2. vbi in termi-
nis hoc probat, & facit tex. cū ibi nō. in l. cōmissa ff. de
publica. & c. cū fm de heretic. in 6. ¶ His pñsupposi-
tis, ad veritatē principalis dubij deuenio in quo videre
tur sanē primo aspectu dicēdū, dñam Magdalē nō
puenisse volūte testatoris, qñ in pditionibus primū
locū obtinet volūtas testatoris l. in pditionibus primū
ff. de p. & dem. sed qñ testator usufructū reliquit
uxori sub illa pdone negatiua, si dotes suas nō petie-
rit, voluit ipsā teneri ad satisfactionē oīum creditorū
hñditatis, ergo voluisse vñ, q dotes nō deberet, nec
posset reperere, nisi hoc fecisset, vt satisfaceret credi-
toribus, qbus oīno voluit dictā dñam satisfacere de-
bere, sed ipsa nomē debitoris, qd erat sup monte de-
stinatū pro restōne dotiū suarū, vēdidit, seu alienauit
in alias personas trāsferēdo pro satisfaciēdo credito-
ribus, & soluendo res alienū, ergo nō debet dici pue-
nisse volūte, & dispositioni testatoris, sed illi paruif-
se. ¶ Secūdo q ex quo ipse testator voluit vxorē habe-
re oīum bonorū usufructū, si nō repetierit, seu non
exegerit dotes suas, & donec illas nō repetierit, & ipsa
posset iudicialiter ab inuito illas dotes non exegerit,
nec petierit, sed extrajudicialiter, volēte, & cōsentien-
te hñde, illas acceperit, vt satisfaceret creditorib⁹ filij
hñdis, certe vñ, quod illa cōdō nō defecerit, nec illi p-
factū fuerit, quia q condōnes voluntarię formaliter,
& proprię sunt adimplēdę, qñ sic possunt adimpleri. l.
mœuius l. qui hñredi ff. de cōd. & dem. Bar. in l. Gallus
§. & quid si tñ ff. de lib. & posth. Sed proprię, & forma-
liter quid dñ peti, qñ in iudicio petitur, & ab inuito ex-
torquetur lamplius nō peti. ff. rem ra. hab. ergo & c. &
istā opi. q vxor nō dicatur priuata legato, qñ ad insti-
tutionē hñdis dotē accepit, sequitur Pau. de Cast. in
d. lamplius non peti, & in pñ. 23. in Christi noīe & c.
legatū pradictū. in 2. vol. ¶ Tertio q sicut dictio cum
principaliter denotat tps, ita dictio donec, vt voluit
Bal. in l. j. in j. col. in fi. C. de leg. sed si dictū fuisset, cū pe-
tierit, hæc verba proprię nō importarēt condōne, attē-
ta mente, sed solū quoad verba l. si decē cum petiero.
ff. de verb. obl. & ibi Bar. ergo idē dicendum est de illis
verbis, donec petierit. Ex quibus inferitur, q in ista cō-
dōne donec petierit, seu donec nō petierit, potius dēt
attendi mens disponētis, & sic effectus, quam factū,
& verba. Sed de mēte testatoris, qui appoīuit condō-
nem pradictā, fuit, vt dōs peti nō posset ab vxore, quæ
hoc faceret lucri sui cā, sed vt ex illa hñres filius vtili-
tarē, & cōmodum interim perciperet, vt est de mēte
Bar. in auth. hoc locum circa fin. C. si secund. nupserit
mul. & in casu occurrēt vxor exegit, seu exegit fecit
dotaies pecunias sup mōte positas ad cōmodum filij
hñdis, videlicet, vt satisficeret creditoribus hñditarijs,
prout ex instris in processu deductis colligitur, & hoc
etiam facit vxor de volūte Petri Antonij hñdis in-
stitutis ergo attenta mente testatoris vxor usufructua-
ria nō dñ puenisse mēti illius, nec vtilitati ipsius filij hñ-
dis: & posito q aliquod p iudiciū inde potuerit sequi
ramen ex quo filius consensit, & promisit non cōtra-
uenire, profectō non debet istud damnum esse in con-
sideratione, quoniam fauori suo filius potuit renun-
ciare l. si quis in conscribendo C. de pact. l. si. p. in fi.
ff. ad velleia. cum simil. & in terminis nostris hoc vo-
luisse

luisse videntur Balin d. l. j. C. de lega. & Ang. in d. l. anti-
 8 plius non peti: & t. optimè facit rex. in l. fidei commissi.
 §. si rem ff. de lega. 3. ubi non videtur contra mentem te-
 statoris alienatum, quado propter necessitatem aris
 alieni facta fuit alienatio l. pater filium in princ. & ibi
 scribentes ff. de lega. 3. ¶ Quarto considerandum est. q. ii
 cer de consensu, & voluntate dictæ do. Magdalene pe-
 cuniarum dotalium posita super dicto monte fuerint exa-
 ctæ ad finem prædictum, ut converterentur in solutio-
 nem, & satisfactionem aris alieni hæditarij, & nõ ad vili-
 tatē dictæ do. nec ut sibi satisficeret de dotibus, suis, vel
 earum parte, tñ accedit ad hæc, ut dictum fuit, q. ista do.
 istud fecit de voluntate & consensu Petri Antonij filij,
 & heredis, q. præuenit factum matris, & promisit, prote-
 statuq. fuit. q. ex huiusmodi exactione noluit aliqd
 præiudici fieri debere dictæ do. quoad legatum usufructus,
 immo voluit, quod ipsa do. non obstante huius-
 modi exactione, ut s. facta, omnino deberet restare
 & restaret creditrix ipsius Petri Antonij integraliter
 omniū dotiū suarū, & de illis posset se reualere super
 bonis, & hereditate d. Alex. testatoris: & hæc oīa fecit
 dictus Petrus Antonius in casu, quo dictum creditum,
 quod erat super dicto monte, esset alienatum, & ergo
 tñ in vilitatē hereditatis d. Alex. pro qua do. Magdal.
 absente, & eius noīe notarius, ut publica psona, eue-
 niēte casu, quod ipsa do. Magdal. dictum creditum, ut s.
 alienauerit, stipulatus fuit & c. prout infro publico
 continetur: Ex quibus apparet primo, q. effectualiter
 & verè loquēdo dotes dictæ do. non fuerint alienatæ,
 nec exactæ, cū adhuc ipsa pro suis dotibus integrali-
 ter sit cautā super bonis hereditatis d. Alexandri: & si
 quid factum videatur in pñm per alienationem, seu
 exactionem dicti crediti positi super monte, omne il-
 lud factum non censetur ad vilitatem ipsius do. Mag-
 dalenæ, sed hereditatis, & aliorum fideicommissariorū,
 seu substitutorum præfati Alex. testatoris in soluē-
 do, & satisfaciendo creditoribus hereditariis, quibus
 9 necesse fuit satisfacere ēt inuitis dictis herede, & sub-
 stitutis, t. qui etiā si nõ cōsensissent, tñ prædicta tanquā
 vtiliter gesta hēre rata tenerent, ar. l. hīs viri, & ibi Ca-
 10 stren. ff. de neg. gest. Item, t. protestatio facta à matre,
 & à filio hēde, ut s. approbata dēt prodesse mari exi-
 gēti, & soluēdi onera hēditaria prout sibi iniunxit testa-
 tor, arg. l. nescennius, & l. qui aliena §. quāquā ff. de neg.
 gest. ibi quāquā mater filij negotia sūm patris volun-
 tatem pietatis fiducia gerat, & facit l. si pupilli §. sed si
 quis, & in l. pōponius §. & quādamodū, l. debitor meus
 & l. soluēdo cū sim. ff. eo. tit. Secūdo constat ipsam do.
 illud non fecisse vltro, & animo cōsequēdi partē dicta
 rū dotiū suarū, sed potius inuitatā, & persuasā à d. Pe-
 tro Antonio herede, pro cōmodo, & vtilitate sola ip-
 sius, & hēditatis, & nõ præfati do. Magdal. quo casu
 succedit id, quod in terminis nostris voluit Bal. in d. l.
 jin vlt. col. C. de lega. videlicet q. dicta do. nõ dicat à le-
 gato usufructus sibi facto cecidisse, qd valde æquū, &
 iustū vī. ¶ Quinto ad fauorē d. do. Magdalene optimè
 11 facit id, t. qd voluit Bar. in d. auth. hoc locū in vlt. q. cir-
 ca fi. ubi in terminis gōnis nostræ, qñ maritus aliqd le-
 gavit uxori, si nõ trāsiuerit ad secūda vota, & non exe-
 gerit dotes suas, si ipsa alteri cesserit iura, & actiones
 suas super dote nõ dēt puenisse, nec legatū perdit, qñ
 cedēdo nõ vī proprie exegisse, nec pñe fecisse q. ver-
 ba testatoris: sed in terminis nostris ipsa do. Magdal.
 p.stituendo pcuratōrē ad exigēdū dictas pecunias posi-
 tas sup. monte ad effectū, ut solueret æs alienū hēdi-
 tariū, quod ex iussu testatoris soluere tenebat, propriè
 nõ dēt dotes suas petijisse, nec exegisse, cū ius integrū
 reperēdi dictas dotes in bonis dictæ hereditatis ex pro-
 missione facta per Petrum Antonia adhuc pperat, &
 dūret ipsi do. Magdal. ergo legatum usufructus illa-

sum sibi remanere, nec ab eo dēt dēt cecidisse, in
 dubio hæc interpretatio faciēda est, ut colligitur
 quæ voluit Bar. in d. auth. locū cum sim. ¶ Sexto
 12 dēt dicta do. puenisse proprie verbis restituta, quæ
 petitur qñ uxori in bonis mariti deberetur, & in
 bonis mariti exigēdo, ut colligitur ex rubro citato
 Bar. ff. sol. matr. in vlt. gl. iud. l. doce ancilla. Cetero
 dic. l. si repetēdi. C. de p. d. ob. cau. l. repetitio. C. de
 indeb. & in rub. cū ibi not. ff. l. cert. pet. sed certū
 erat super dicto monte, erat effectū dictæ do. restituta
 tanquā pñi rōne dotiū suarū, prout ex legatō
 mōtis causi est, ergo quāvis ipsa illud creditum
 uerit, vel in aliū trāstulerit, non tñ dici pōt dotiū
 petijisse, & psequeretur volūtatē testatoris puenisse
 13 stremo ex alienatione dicti crediti nullus alius
 posset dānum prætere, nisi Petrus Anto. filius
 do. & heres præfati do. testatoris, t. cui nõ obstat
 dō relicto usufructus, integra legitima debetur
 debeatur, ut habet in auth. nouissima. §. de
 prioribus. C. de inof. testa. Bar. in l. vxoī me
 fru. lega. & plene dixi in c. Raynuntius extra de
 14 fidei commissarij aut substituti à testatore dāni
 quod pati nõ poterant, q. illorū nõ poterant dāni
 resse alienatio dicti crediti dotalis rōne puenisse,
 cū illud esset de bonis dotalibus, & nõ dotalibus,
 nec ēt rōne usufructus, qui in totū pōt mori
 Antonij ad dictā do. pertinere, arg. no. pñm tenet
 hoc locū & Bar. in l. itia testō §. si de lega. l. si
 trus Antonius renūtiat oī iuri suo, ut supra expō
 debent fideicommissarij substituti pōt legare, quod
 non dēt in interesse ratione dictæ alienationis. ¶ Pro-
 15 sis tñ, & alijs, quæ ad fauorē præfati do. conde-
 possent, non aduerfantibus, contrarium in pñm
 ris verius esse iustitio, q. ipsa fuerit, & sit ipso
 uata dicto usufructu, & à dicto legato cecidisse
 qñ non obseruauerit conditionem resoluti
 à testatore appositam, nec aliud quærendū
 vrum cōditio illa resolutiua usufructus autem
 to euenerit, ut dixi sūm pñm, q. aut euenerit, aut
 usufructuaria petierit dotes suas, & sic contrarie
 voluntati testatoris, ēt quod ellemus in casu
 trus Antonius consensisset, & requiuitur
 ad alienandum dictum creditum, demonstretur
 15 mo, t. qñ si ipse Petrus Antonius hīs de cūm
 do. & incōmodo agebat ex alienatione, & pñm
 natione dicti crediti do. Magdalene mariti sue
 ctuariæ obtulisset sponte dotes suas, renūciat
 cūq. iuri, & vilitati, qd seu quā ex rēfōne dotiū
 tris cōsequi posset & ipsa dñā illas à pñe dāt
 set, nihilominus pñm illi, si nõ petierit dotes suas
 nisset, & priuata legato diceret, qñ qui tenet mō
 re, si solutio nē à spore dāt recipiat puenire
 ad effectū, ut in pñm incidat, qñ factum ēt
 etū cōsiderare debemus, ut est text. no. in d. l. pñm
 nõ peti in vlt. verbis ibi, si uero solutus esset
 licet sine iudicio & sic sine pñm uerba, cūm
 latio & c. nā & hīs, q. dānatū est nõ petere
 fecisset, ex testō tenet pfecto hic text. pñm
 melius nõ posset facere ad pñm, q. factū
 nõ immerito Bart. ibi per illū istud expre
 terminis nostris, nõ obstat, q. solutio facta
 te, & offerente, illud n. haberet locū, & pñm
 alio casu, videlicet, qñ ei, q. prius debitor erat, alio
 tore factū fuisset pactū amplius nõ peti, nõ dāt
 pñm, ut ibi vult Bar. ¶ Secūdo in casu de
 do. Magd. usufructu sibi sub pñm illa illa
 nõ repetierit, relicto pñm nõ pñm illa illa
 ditū positi super d. monte, quod dicebat et
 tis suæ, cū effectū fuerit pñm illa illa
 alienādo, & sic pñm sibi pñm illa illa

18 Iamplius non peti, & Alex. ibi in apostill. ¶ Tertio dicit Bar. in l. inuitus. §. i. ff. de reg. iur. §. q. notarius, qui non potest accipere salarium ex forma statuti, si à sponte dante aciperet, incideret in poenam, quia quis renūciando fauori suo, non potest facere, q. notarius, qui de facto venit, non dicatur contrauenire, & Alex. ibi in apostillis insert ad id, quod posuit Bar. in d. l. amplius non peti in quaestione nostra, q. vxor, cui relictū est, si non repetierit dotem suam, non pōt illā accipere etiā ab herede sponte soluente, & facit id, q. dixit Bal. in auth. sed hodie. C. de epif. & cler. vbi idē posuit, quod Bar. in d. l. mutius. ¶ Quarto cōsiderandum est, 19 ¶ q. ille testator vxori do. Magdalena vsumfructum omnium bonorum reliquit sub duplici pditione, vna suspēsiua, & alia resolutiua, vt colligitur ex illis verbis, & dotes suas nō repetēte, donec dotes suas nō repetierit, illa. n. verba dotes suas nō repetente, quæ sunt ablatiui absoluti, resoluuntur in conditionem illam si non repetierit, quæ faciunt cōditionem suspēsiuā potestatiuam negatiuam, arg. l. a testatore. ff. de cond. 20 & demo. ¶ Illa autem alia verba, & donec dotes suas non repetierit, conditionem resolutiuam faciūt, quæ de per se præsupponeret, legatum ab initio esse purū, sed ipso iure resolui eueniente casu, quod ipsa repeteret, arg. no. per Bar. in d. l. j. ff. de conditio. & demo. in 5. col. & arg. l. 2. ff. de in diē adiectio. & expressē Paulus Castren. in consil. 449 in j. lib. incip. in Christi nomine 21 amen legatum istius domus &c. & aliud est legatum esse conditionale, aliud esse purum resoluendum ex euentu alicuius conditionis, vt ibi Paulum, & probat in d. l. 2. nam qñ ab initio est purum, statim acquiritur legatario, & illius dominium in eum transfertur, sed primo casu non acquiritur legatario, nisi prima conditio suspēsiua fuerit adimpleta, & si, postquam fuit acquisitum, conditio resolutiua defecerit, resoluuntur acquisitio legati ipso iure, vt colligitur in dictis locis. Ex quibus inferitur, q. in terminis nostris legatū vsumfructus factum vxori non potest dici resolutum ex eo quod conditio resolutiua euenierit, quoniam cum nunquam vxori fuerit acquisitum, non potuit resolui, quia priuatio præsupponit habitum vt in §. j. Insti. de libertin. cum similibus. Verum autem est, q. vxori nunquam vsumfructus fuit acquisitus propterea quia conditio suspēsiua primo loco expressa nunquā fuit adimpleta nec viuente vxore verē potuit adimpleri, quia fuit potestatiua negatiua, quæ, vt dixi, verē adimpleri non potuit, nisi mediante cautione mutiana vel accepto ferendo, vt d. l. mutiana, & d. l. mulier, cum simil. supra allega. sed ipsa domina non præstitit cautionem mutianam de non petendo, nec obtulit illam velle præstare, & minus dotem accepto tulit iuxta ea quæ habentur in dictis iuribus, ergo verum est dicere, quod vsumfructus ipsi vxori nunquam fuerit acquisitus, sed semper remanserit consolidatus cum proprietate, & sic penes heredem, d. l. vnica. §. fin. autem sub cōditione. C. de cad. roll. Quare frustra quarimus, an ipsa domina alienando creditum, quod erat super monte pro restitutione suarum dotium destinatum, dicatur priuata, seu debuerit priuari vsumfructu, cum ille sibi nunquam fuerit acquisitus: Sed querendum 22 est, ¶ an ipsa cogi possit, & teneatur bona, & fructus, quæ & quos de facto percepit, & retinuit, heredi, seu substitutus restituere, & concludendum est, quod sic per tex. in d. l. mutiana, & in d. l. mulier, & in d. l. cum filius. §. qui mutianam, & d. l. heres meus. §. qui post, iun. & d. §. fin. autem sub conditione, nam ipsi imputandum est, cur non adimpleuerit conditionem suspēsiuam negatiuam eo modo, quo adimplere potuit ad effectum, vt vsumfructum sibi relictū cōsequi posset. ¶ Præterea si benè cōsideretur, ipsa dña Magdalena,

antequam haberet consensum filij, & heredis de alienando creditum predictum fecerat mandatum domino Hieronymo de Gondis ad alienandum & c. pp quod ipsa ante consensum filij videretur saltem quodammodo extrajudicialiter petijisse, & sic sumus sub distinctione Pau. de Cast. in d. l. amplius. ¶ Predicta confirmatur etiam ex ijs, que in resolutione argumentorum infra dicent. ¶ Sequendo itaq; hanc sententiam, quam de iure veriore esse arbitror, supra allegatis pro parte pria facile responderi potest: Et in primis non obstat, quod in conditionibus primum locum obtinet voluntas testatoris, sed de voluntate testatoris fuit, quod vxor omnino teneretur satisfacere creditoribus hereditariis, ergo non refert, de quibus bonis, an de hereditariis, an vero de dotalibus, vel pro dote affectis, & specialiter obligatis, quia non refert, quid ex equipollentibus fiat l. mulier ff. de codi. & demon. l. si mater C. de institutio. & substitutio. sub cond. fact. cum sim. Quia primo responderetur, quod predicta procederent, quando testator mandasset simpliciter vxori, quod debita testatoris solvere deberet, sed in casu occurrenti mandauit, ut de bonis dicti testatoris solueret, ergo mens sua non fuit, quod soluerentur de bonis vxoris dotalibus, & que erant vxori affecta pro restitutione dotis qualia erant ille pecunia, que super dicto monte reperiebantur, nam inclusio vnus est alterius exclusio, Bal. & Alex. in l. prima. C. de diuer. rescript. Praterea cum testator prohibuerit vxori dotes suas repetere, & statim mandauerit illi, quod de bonis suis hereditariis debita solvere deberet, constat ipsum expressè voluisse non debere solui de bonis, & pecuniis dotalibus vxoris, alioquin videretur se incontinenti correxisse, quod non est dicendum. l. non ad ea. ff. de codi. & demonstratio. ¶ Nec obstat secundum motium, quod proprie dicitur peti, quod iudicialiter, & litem contestando petitur, ergo & c. Nam responderetur, quod licet improprie diceretur peti, quod extrajudicialiter exigeretur, seu quando a sponte dante recipitur, tamen illud etiam sufficeret ad faciendum quem in pœ nam incurrere in casu, quo aliquid extrajudicialiter peteretur, ut est casus in d. l. amplius non peti, & doct. ibi maxime in terminis nostre questionis istud admit tunc, ut ex dictis supra colligitur. ¶ Nec refragatur, quod Pau. de Castro in d. l. amplius, & in d. consi. 225. in terminis nostre questionis tenuerit vxorem non cadere ab usufructu legato, recipiendo dotem suam ab herede soluente sponte, quando nulla petitio saltè extrajudicialis vxoris præcessisset; quoniam quicquid ipse dixerit, contrarium tenuerunt Bartol. Angel. & Alexand. in d. l. amplius non peti, quorum opinio verior videtur per predicta. Praterea dato, sed non concessio, quod distinctio Pauli vera esset, dico, quod aliquis petitio, & instantia vxoris præcessit, ut dictum fuit. Tertio respondeo, quod licet verum esset, quod tamen negatur, quod ipsa vxor non dicatur ab usufructu cecidisse ratione petitionis, propterea quia non appareat de illius petitione, seu propter voluntatem, & consensum Petri Antonij filij, tamen ab usufructu dicitur cecidisse, seu ab illo constat exclusam esse ex eo quia ipsa non adimpleuit conditionem suspensiuam, sub qua fuerat ei usufructus relictus, eo modo, quo illam de iure adimplere potuit, cauendo, seu offerendo se heredi velle cauere, aut accepto ferre. d. l. mulier, d. l. mutianæ cum sim. supra allegatis. ¶ Non aduersatur tertium principale, quia dico, quod legatum usufructus nedum factum fuit sub illa conditione resolutiua, donec non perierit, sed etiam sub illa conditione prius expressa, videlicet ipsa domina Magdalena dotes suas non repetente, quæ dicitur suspensiuam legati, & quæ ante omnia ad effectum, ut posset dicta domina vsum-

fructum acquirere, & consequi, necesse fuit etiam te, testatoris, qui illam appoiuit, ut purificaret, & impleteret eo modo, quo in vita honorati adimplere fuit, prestando cautionem mutuanam, seu cautionem, ut in d. l. mutianæ in prin. & in §. primo d. l. mulier cum similib. Quod cum factum non fuerit, frustra querimus, an exigendo dictum creditum domina dicatur priuata illo usufructu, necesse est fructus nunquam illi fuerit acquisitus, ex quo conditionem suspensiuam legato adiectam non contigit, & consequenter de iure remanet temporaria conditio cum proprietate bonorum heredis in illa successu ipforum substitutorum, ut latius statum fuit. Secundo respondeo, quod mens, & voluntas testatoris fuit, quod a dicta domina vxore debita dotis solui deberent, non de bonis dotalibus, sed de bonis testatoris, ut haberetur in testamento, pro motium istud tertium retorqueri potest. An respondeo, quod etiam de voluntate, & consensu ipsa vxor non potuit, nec debuit exigere dictum creditum dotali pro satisfactioe bonis hereditatis, quoniam testator voluit aliter satisfieri, & de alijs bonis, igitur vxor contrariam dispositioni, & conditioni adiectæ a testatore de voluntate heredis facta fuit indigna legum statutus, ut per Bartolum, Angelum, & Alexand. in d. l. amplius non peti cum alijs. Quarto hinc, quod debuit voluntatem suam matri suæ in ergolo suo creditum, non potuit præiudicare hereditariis filij misariis, qui ex redditibus dicti crediti post mortem primi heredis commodum erat consequuturi. ¶ Te usufructu dictæ dominæ, quia licet heres iustiter sine dolo, & fraude procedendo posset iudicialiter præiudicare, extrajudicialiter tamen contrarius, ut colligitur ex ijs, quæ voluit Alexand. in d. l. in l. sepe quasi circa principium. ff. de re iudic. de refragatur id, quod voluit Bald. in d. l. Cast. Ang. in d. l. amplius non peti, quia dico Bal. loquutum fuisse, & contrarium voluit Bartol. amplius non peti, quem ibi sequitur Alexand. sententia verior est, ut supra demonstratum. ¶ Verum, quod Angelus contrarium voluit, tamen præse voluit idem, quod Bar. in d. l. amplius non peti fundatam in d. l. mutianæ, & in d. l. mulier etiam aduersatur d. l. parer filium in prin. & c. commissi. §. si rem. ff. de leg. 3. quia in terminis prædictis non petitur, quod de bonis dotalibus testator propter necessitatem soluendi debita deditas prohibuisse videtur, quod de bonis dotalibus satisfaciendum, sed tantum de bonis alijs testatoris, ergo eius voluntas seruanda est, quæ a testatore, & erit lex. §. disponat in auth. de nunc. cap. ma voluntas 13. quæst. 2. Et ex prædictis videtur tamen quartum motium contrarium quia alieni filij heredis, & necessitas soluendi res alieni heredis vxore a caducitate usufructus propter testatoris contrariam, qui prohibuit vxorem dotes repetere etiam pro satisfactioe res alieni heredis, ut latius dictum fuit, quicquid in hoc dixerit Bald. C. de legat. v. supra. Item quia loquitur, quod alimentorum fuit vxori relictum duntaxat conditione resolutiua, dicendo, lego vxori alimentum conditione resolutiua, dicendo, lego vxori alimentum nec, seu quamdiu dotes suas non repetierit, & c. ¶ Pedit legatū ab initio acquiri, sed postea quod pure facta resolutiua legatum in casu, quo dotes repetitæ, nos vero loquimur, quado legatum fructus factum fuit sub conditione resolutiua, & c. ¶ Quia, & etiam sub conditione resolutiua, & c. ¶ Quia suspensiuam non fuerit adimpleta, nec purificata, do quo potuit adimpleri, usufructus non fuit modo vxori acquisitus, ut supra de claratum fuit.

Quinto loco nō pōit illud, quod voluit Bar. in d. 2. de iur. iur. in vlt. col. qm̄, vt ibi fateretur Bar. do-
 12 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 13 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 14 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 15 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 16 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 17 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 18 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 19 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 20 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 21 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 22 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 23 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 24 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 25 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 26 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 27 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 28 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 29 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 30 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 31 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 32 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 33 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 34 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 35 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 36 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 37 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 38 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 39 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 40 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 41 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 42 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 43 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 44 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 45 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 46 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 47 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 48 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 49 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 50 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 51 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 52 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 53 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 54 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 55 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 56 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 57 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 58 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 59 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 60 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 61 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 62 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 63 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 64 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 65 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 66 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 67 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 68 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 69 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 70 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 71 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 72 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 73 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 74 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 75 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 76 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 77 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 78 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 79 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 80 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 81 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 82 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 83 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 84 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 85 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 86 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 87 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 88 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 89 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 90 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 91 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 92 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 93 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 94 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 95 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 96 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 97 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 98 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-
 99 de iur. iur. & hinc de variaverūt, & iō i dubio fa-
 100 c. 1. in fine, qm̄ auctoritatis i articulo ibi pposito val-

exactionē dicti crediti fuisse factā de voluntate Petri
 Antonij h̄dis, vt colligit ex verbis Bal. in d. l. j. C. de le-
 ga. ergo, & c. Præterea cū ille p̄sētus nō fuerit simplex
 sed qualificatus, & p̄dōnatus, vt §. nō sufficit ipsi dñe
 probare cōsensum, nisi etiam probetur eius qualitas,
 29 & sua p̄ditionis adimplementū: q̄ t̄ vbi actus requiri-
 tur, & fieri debet cū certa qualitate, nō sufficit actum
 probare, nisi ēt probet qualitas. l. prator. §. docere ff. vi
 bo. rap. l. fulcinus. §. 2. ff. ex quib. caus. in pos. ea. & ibi
 Bar. post gl. facit id, qd̄ dixit Pau. de Ca. in l. cogi. C. de
 peti. h̄. l. i. p̄ alij §. docere vbi tex. nō: & ibi Pau. sine
 quis cū, q̄ in ius, & faciūt nō. per Alex. in consi. 224. 2.
 vol. in j. col. Soz. in consi. 57. in 3. vol. Bar. in consi. 117.
 accusatio, & c. & Gaspar Caldari in consi. 56. in exten-
 sis, quæ penes me exilunt. Item t̄ qualitas restringit
 30 subiectū, cui adijciē. l. ea tñ. l. hoc legatum ff. de leg. 3.
 c. cōperimus 14. q. 6. c. fufceptū de rescip. in 6. c. quam-
 vis, c. cui de preb. 1. 6. c. ficut dignū de homici. & laut
 facta ff. de p̄en. l. ḡt dicta dñe, quæ se fundat in licētia,
 & p̄sensu filij heredis, qui consensit cōditionaliter, &
 31 qualificatiue, vt supra, debuit p̄bare illius cōsensum
 cū sua qualitate, videlicet, q̄ ipsa alienauerit pro satis-
 faciendo creditoribus hereditarijs, & pretiū dicti cre-
 diti verē in vtilitate hereditatis Alexāri testatoris cū
 effectu trāstulerit, qm̄ verba cū effectu sunt accipienda.
 d. l. i. per alium. §. docere: t̄ Et quis semper probare te-
 netur illud, qd̄ est fundamentū suę intentionis, vt ele-
 ganter declarat Bar. in l. in illa ff. de verb. obl. l. 2. cum
 ibi nō. ff. de p̄b. & Soz. in l. j. circa prin. ff. de p̄d. & dem.
 ¶ Rursus concludendū v̄, posito absq̄ veritatis præ-
 iudicio, quod etiā p̄staret ipsam dominā de p̄sensu he-
 redis, & ad vtilitatē hereditatis dicti crediti exegisse,
 & distribuisse, adhuc tñ diceret exclusā ab v̄sfructu
 sibi relicto, vt fuit de mēte Bar. & Alex. in d. l. amplius:
 Et istud magis verificatur, ex quo ipsa dñe Magdale-
 na p̄ditionē suspēsiuā legati v̄sfructus negatiuā nō
 adimpleuit eo modo, quo de iure debuit adimpleri,
 iuxta tex. in l. mutiana in prin. & in §. j. ff. de p̄d. dem. &
 in d. l. mulier. ff. de p̄d. insti. cū alijs latus §. deductis: &
 hæc quoad primū principale dubiū sufficiat. ¶ Quo-
 ad aliā difficultatē, Nunq̄ d ipsa dñe Magdalena p̄ue-
 niēdo, vt §. cēteatur priuata in totū, vel pro parte v̄s-
 32 fructus, cū tñ partē dotis exegerit, seu petierit, t̄ Et ar-
 rēto, q̄ v̄sfructus d̄r qd̄ diuini. l. j. §. si v̄sfructus, &
 ibi Bar. & Ale. ff. ad leg. fal. l. v̄sfructus la. 3. in prin. &
 ibi Bar. ff. de v̄sfr. l. v̄sfr. pars. ff. de v̄sfr. & habi. ac ēt q̄
 p̄ditio dotis nō repetenda, qm̄ dos in pecunia p̄sistit,
 v̄r diuina, ex his videbat, q̄ adimpletā pro parte face-
 ret legatū pro parte deberi. l. pe. ff. de p̄d. & dem. ¶ Sed,
 prædictis non obstātibz, triū de iure verius v̄r esse,
 primo, quia illa cōditio, si non repetierit, fuit adiecta
 vni tñ, hoc est vxori, ergo in totū adimpleri debuit,
 nec sufficit, q̄ pro parte fuerit adimpleta, Bar. in l. cui
 fundus. ff. de cōd. & dem. & nō. in l. pe. C. de cōd. infert.
 Et præsertim in casu nostro, in quo fuit appositā cōdi-
 tio negatiua, quæ in facto consistit negatiua, qm̄ etiā
 si pro parte p̄uentum fuerit tñ videtur in totū p̄uen-
 tū, nam repetēdo etiā partem dotis, verum est simpli-
 citer dotē repetitā fuisse, q̄ factū negatiuū in totū de-
 ber adimpleri, alioquin d̄r p̄uentum. §. si inst. de verb.
 obl. Præterea licet fortē rōne repetitionis dotis pro
 parte dici nō posset p̄uentū, nisi p̄ parte, ad effectu, vt
 solum v̄sfructus, qui iā fuisset acquisitus, diceret per
 ditus pro parte tñ, tñ ex quo v̄sfructus nunquā pōt
 dici effectualiter, & realiter acquisitus ipsi do. Magdale-
 na, cū p̄ditio suspēsiua adiecta legato nō fuerit ab ea
 adimpleta, prout illā adimplere de iure potuit, mediā
 te cautione mutiana, vel acceptilatione, sequit, q̄ in
 totū d̄r priuata v̄sfructu, & ad restitutionē fructuū p̄-
 ceptorum teneri debet, vt iam latus dictū fuit. ¶ Nec
 I 3 repugnat,

